

بررسی فراوانی اضطراب و افسردگی در بیماران تحت درمان نگهدارنده با متادون

*دکتر ربابه سلیمانی (MD)^۱- دکتر کیومرث نجفی (MD)^۱- مucchomel (MA)^۱- دکتر آرش شرقی (MD)^۱

^{*}نویسنده مسئول: گروه روانپژشکی بیمارستان شفا، دانشگاه علوم پزشکی گیلان، رشت، ایران

پست الکترونیک: Soleimani.dr@gmail.com

تاریخ دریافت مقاله: ۹۱/۱۱/۱۵ تاریخ پذیرش: ۹۲/۰۲/۱۴

چکیده

مقدمه: افسردگی و اضطراب از شایع ترین مشکلات روانپژشکی همراه در بیماران با درمان نگهدارنده متادون است که از یک سو منجر به پیش آگهی و پیامد درمانی بدتر خواهد شد و از سوی دیگر تشخیص و درمان بموضع آها باعث افزایش بهبود و ارتقای کیفیت زندگی می‌شود.

هدف: بررسی فراوانی عالیم اضطراب و افسردگی در بیماران با درمان نگهدارنده متادون

مواد و روش‌ها: مطالعه‌ای توصیفی- مقاطعی در سال ۱۳۹۱ بر ۱۵۰ بیمار ۶۰-۱۸ ساله مرد مراجعه کننده به درمانگاه درمان نگهدارنده متادون مرکز آموزشی- درمانی شفای رشت به روش نمونه‌گیری متوالی انجام شد. ابزار اندازه‌گیری شامل پرسشنامه دموگرافی بیماران و پرسشنامه‌های اضطراب و افسردگی یک بود. داده‌ها با نرم‌افزار آماری SPSS نسخه ۱۶ تجزیه و تحلیل شد و اختلاف آماری کمتر از 0.05 معنی‌دار در نظر گرفته شد.

نتایج: از ۱۵۰ بیمار مطالعه، ۷۴ نفر (۴۹٪) عالیم اضطرابی و ۷۵ نفر (۵۰٪) افسردگی داشتند. رابطه بین سن پایین، تجربه، دوز بالای متادون، و سکونت در شهر با عالیم اضطرابی معنی‌دار بود ($P < 0.05$). مجرد بودن، دوز بالای متادون، سکونت در شهر و سابقه خانوادگی اختلال روانپژشکی با عالیم افسردگی رابطه معنی‌دار داشتند ($P < 0.05$).

نتیجه‌گیری: مجرد بودن، دوز بالای متادون و سکونت در شهر همراهی باعیین با بروز عالیم اضطراب و افسردگی در بیماران با نگهدارنده متادون داشت.

کلید واژه‌ها: اضطراب/ اعتیاد به مواد مخدر- درمان افسردگی / متادون

مجله دانشگاه علوم پزشکی گیلان، دوره بیست و دوم شماره ۸۷، صفحات: ۶۹-۶۴

مقدمه

این اختلال‌ها می‌توان به افسردگی و اضطراب اشاره کرد (۳).

این مشکلات در بیماران وابسته به موادی که زیر درمان نگهدارنده با متادون (MMT) هستند نیز شایع است.

در مطالعه Miranda و همکاران در سال ۲۰۰۱، تاثیر اختلال

روانپژشکی بر درمان نگهدارنده با متادون طولانی مدت

بررسی شد. این مطالعه بر ۱۳۲ بیمار تحت درمان MMT و با

آزمون‌های مقیاس اضطراب و افسردگی گلدبرگ Goldeberg

The Anxiety and Depression Scale

اختلال شخصیت International personality disorder

(examination) انجام شد که به ترتیب اختلال شخصیت

(۰.۵۱٪)، خلق (۰.۲۹٪)، اضطراب (۰.۱۹٪) و سایکوتیک

(۰.۱۱٪) بیشترین شیوع را در این بیماران داشتند (۴).

مطالعه دیگری توسط Gelkopf و همکاران در سال ۲۰۰۶ بر

۱۵۱ بیمار درمان شونده با MMT و با استفاده از مصاحبه

تخصصی ساختار یافته روانپژشکی و آزمون ASI، SCL-90

بررسی‌ها نشان داده که اختلال مصرف مواد شیوع بالای داشته و عوارض زیادی ایجاد می‌کند که خود می‌تواند فرد یا جامعه را متأثر کند (۱). از آثار مصرف مواد بر فرد می‌توان بیش‌صرفی (overdose)، انتقال بیماری‌های عفونی و دشواری‌های سلامت روان را نام برد. اثرات سوء‌صرف مواد در جامعه می‌تواند شامل جنایت، مشکلات قانونی، فروپاشی بنیان خانواده و کاهش بهره‌وری باشد. نکته مهم در درمان اختلال وابسته به مواد آن است که هر چه بیمار به مدت بیشتری بر درمان باقی بماند، پیامد بیماری وی بهتر شده و عملکردش بهبود می‌یابد (از این‌رو تمامی سیاست‌های درمان متمرکز بر نگهداری بیمار در مسیر درمان و افزایش راهکارهایی برای افزایش مدت باقی ماندن وی بر درمان است) (۲).

وابستگی به مواد مخدر یک بیماری مزمن است که در بیشتر موارد با سایر بیماری‌های روانپژشکی همراه است از جمله

شامل سن، وضعیت تاہل، وضعیت شغلی، دوز متادون، محل زندگی و سابقه اختلال روانپزشکی را پر کردند. پرسشنامه افسردگی بک (BDI-II)، این پرسشنامه برای بازتاب نشانه‌هایی که نشانگر افسردگی هستند ساخته شده که آزمونی خودستنجی و شامل ۲۱ پرسش ۴ گزینه‌ای است که بیمار بر حسب شدت، آنها را درجه‌بندی می‌کند (از ۰ تا ۳). بر اساس مطالعه کاویانی و همکاران (۱۳۸۸) نقطه برش آن در جامعه ایرانی ۱۵ تعیین شده است (۹). پرسشنامه اضطراب بک (BAI): آزمون خودستنجی شامل ۲۱ پرسش مطابق ملاک‌های تشخیصی DSM-IV است که بر اساس شدت از ۰-۳ درجه (۱۳۸۸) بندی می‌شود. بر اساس مطالعه کاویانی و همکاران (۹) نقطه برش در جامعه ایرانی ۱۱ بدلست آمد (۹).

۳- آنالیز داده‌ها: همه پرسشنامه‌ها تفسیر و داده‌های گردآوری شده با نرمافزار SPSS نسخه ۱۶ تجزیه و تحلیل شد. برای داده‌های کمی از آزمون آماری t-test و برای داده‌های کیفی از آزمون آماری χ^2 استفاده و اختلاف آماری کمتر از 0.05 معنی‌دار در نظر گرفته شد.

نتایج

در این پژوهش ۱۵۰ بیمار مرد با میانگین سنی $11/1 \pm 3/7$ سالگی (۲۱-۶۰ سال) مورد مطالعه قرار گرفتند.

جدول ۱ - میانگین سنی بیماران تحت درمان نگهدارنده با متادون

مقدار	وضعیت عالیم		عالیم	
	P	منفی	مثبت	
	(X±sd)	(X±sd)	سن (سال)	عالیم
n=۷۶	n=۷۴			اضطرابی
۰/۰۰۱	(۴۰/۳ ± ۱۱/۹)	(۳۴/۲ ± ۹/۲)		
n=۷۵	n=۷۵			افسردگی
۰/۰۰۱	(۴۰/۴ ± ۱۲/۹)	(۳۴/۳ ± ۷)		

جدول شماره ۱ نشان می‌دهد بیمارانی که نشانه‌های اضطراب و افسردگی داشتند به ترتیب ۶/۵ و ۶/۱ سال جوان‌تر از بیمارانی بودند که این عالیم را نداشتند (فاصله اطمینان ۹۵ درصد، ۹/۵ - ۲/۶).

از این ۱۵۰ بیمار، ۷۴ نفر (۴۹/۳٪) عالیم اضطراب و ۷۵ نفر

SCID1، انجام شد که درصد اختلالات اضطرابی و افسردگی به ترتیب $33/8$ و $17/5$ درصد گزارش شد (۵).

Applebaum و همکاران در سال ۲۰۱۰ به بررسی فراوانی اختلال خلق و اضطراب در بیماران تحت درمان MMT دچار عفونت HIV پرداخته و دریافتند که درصد این اختلال‌های به خصوص در وجود HIV مثبت بیشتر است (۶).

چون اختلال روانپزشکی همزمان در بیماران زیر درمان نگهدارنده با متادون افزون‌بر تحمیل هزینه زیاد بر سیستم بهداشتی - درمانی، منجر به پیش آگهی و پیامد درمانی بدتر (طولانی شدن مدت درمان) می‌شود (۷)، تشخیص و درمان بی‌درنگ اختلال همراه در بیماران مذکور، منجر به افزایش بهبود، باقی ماندن طولانی‌تر بر درمان و نیز بهبود کیفیت کلی زندگی آنها می‌شود (۸). با توجه به این‌که مطالعه‌ای با این مضمون در ایران و بویژه در استان گیلان انجام نشده، این مطالعه با هدف تعیین فراوانی افسردگی و اضطراب در بیماران تحت درمان نگهدارنده با متادون در کلینیک MMT مرکز آموزشی درمانی شفا رشت انجام شد.

مواد و روش‌ها

۱- جمعیت مورد مطالعه: این مطالعه به صورت توصیفی- مقطوعی انجام شد. جمعیت مورد مطالعه، بیماران مرد ۱۸-۶۰ ساله زیر درمان نگهدارنده با متادون مراجعه‌کننده به کلینیک MMT مرکز آموزشی درمانی شفا رشت در سال ۱۳۹۱ بودند. روش نمونه‌گیری به صورت متوالی و آسان بود. معیارهای ورود به مطالعه عبارت بودند از: افراد مذکوری که دست‌کم یک ماه از شروع درمان آنها گذشته و در مرحله نگهدارنده درمان بودند (یعنی دوز ثبیت متادون در آنها پیدا شده بود) و نداشتن پیشینه بیماری طبی مزمن (براساس شرح حال بیمار) و مصرف دارو و نداشتن سوء‌صرف همزمان مواد (بر اساس آزمایش ادرار). معیارهای خروج از مطالعه شامل مشاهده هرگونه عالیم بازگیری ناشی از مواد (نشان‌دهنده ثبیت نبودن بیمار) و سوء‌صرف مواد (به غیر از نیکوتین) بود. پیش از آغاز، برای همه بیماران، هدف مطالعه روشنگری و از آنها رضایت‌نامه کتبی گرفته شد.

۲- ابزار جمع‌آوری داده‌ها: تمام بیماران پرسشنامه دموگرافی

میانگین دوز مصرفی متادون در بیمارانی که عالیم اضطرابی داشتند ۲۰/۵ میلی گرم بیش از بیماران بدون این نشانه‌ها بود (فاصله اطمینان ۹۵ درصد ۹-۳۱/۹). همچنین، میانگین دوز متادون مصرفی در بیمارانی که عالیم افسردگی داشتند، ۲۲/۸ میلی گرم بیش از بیماران بدون این نشانه‌ها بود (فاصله اطمینان ۹۵ درصد ۲-۳۴/۲).

جدول ۴. میانگین دوز مصرفی متادون (mg) در بیماران تحت درمان

نگهدارنده با متادون			
مقدار P	منفی	ثبت	وضعیت عالیم
	میانگین (فاصله اطمینان٪/۹۵)	میانگین (فاصله اطمینان٪/۹۵)	دوز مصرفی متادون نوع عالیم
	n = ۷۶	n = ۷۴	
0/001	۹۲ (۸۳-۱۰۰/۳)	۱۱۲/۵ (۱۰۴-۱۲۰)	اضطرابی
	n = ۷۵	n = ۷۵	
0/001	۹۰/۷ (۸۱/۵-۹۹/۹)	۱۱۳/۶ (۱۰۶/۷-۱۲۰/۴)	افسردگی

بحث و نتیجه‌گیری

در این بررسی که بر عالیم اضطراب و افسردگی همراه در بیماران تحت درمان نگهدارنده با متادون صورت گرفت، عالیم یاد شده فراوانی بالایی داشت (به ترتیب ۴۹/۳ و ۴۰/۵۰). درصد عالیم اضطراب و افسردگی در بیماران ما بیش از مطالعاتی است که در ایران بر جمعیت عمومی صورت گرفته است. نوربala و همکاران فراوانی عالیم اضطرابی و افسردگی را به ترتیب ۲۰/۸ و ۲۱٪ بدست آورند (۱۰).

در مطالعات مختلف فراوانی عالیم اضطرابی و افسردگی دراین بیماران بسیار متفاوت گزارش شده است (۶-۱۱). در مطالعه Gelkopf و همکاران (۵) درصد اختلال اضطرابی و افسردگی به ترتیب ۳۳/۸ و ۱۷/۵ درصد و در مطالعه Miranda و همکاران (۴) به ترتیب ۱۹/۱ و ۲۹/۷ درصد بدست آمد. یافته ما بر خلاف مطالعات مذکور از فراوانی بالاتری برخوردار است. علت آن می‌تواند متفاوت بودن ابزار تشخیصی به کاررفته در این مطالعات باشد که دقیق تشریحی متفاوتی دارد. توجیه دیگر این نکته می‌تواند زمینه متفاوت بافت جامعه ما باشد. به گفته دیگر چون در سبب‌شناسی

(٪/۵۰) عالیم افسردگی داشتند. ۱۲۰ نفر (٪/۸۰) ساکن شهر و ۳۰ نفر (٪/۲۰) ساکن روستا، ۶۲ نفر (٪/۴۱/۳) مجرد و ۸۸ نفر (٪/۵۸/۷) متأهل، ۳۷ نفر (٪/۲۴/۷) بیکار و ۱۱۳ نفر (٪/۷۵/۳) شاغل بودند. سابقه خانوادگی اختلال روانپزشکی در ۲۳ نفر (٪/۱۵/۳) آنها وجود داشت (جدول ۲ و ۳).

جدول ۲. توزیع فراوانی عالیم اضطرابی در بیماران تحت درمان

نگهدارنده با متادون			
مقدار P	منفی	ثبت	وضعیت عالیم اضطرابی
	(n = ۷۶)	(n = ۷۴)	مشخصات دموگرافیک
0/005	% ۷۱/۱	% ۸۹/۲	شهر
0/03	% ۲۸/۹	% ۱۰/۸	روستا
NS	% ۳۲/۹	% ۵۰	مجرد
	% ۶۷/۱	% ۵۰	متأهل
	% ۷۶/۳	% ۷۴/۳	شاغل
	% ۲۳/۷	% ۲۵/۷	بیکار
	% ۱۲	% ۱۸/۹	سابقه خانوادگی
NS	% ۸۸	% ۸۱/۱	مشت
			منفی
			روانپزشکی

NS: اختلاف آماری معنی‌دار نمی‌باشد.

جدول ۳. توزیع فراوانی عالیم افسردگی در بیماران تحت درمان

نگهدارنده با متادون			
مقدار P	منفی	ثبت	وضعیت عالیم افسردگی
	n = ۷۵	n = ۷۵	مشخصات دموگرافیک
0/014	% ۷۳/۳	% ۸۸	شهر
0/008	% ۲۷/۷	% ۱۲	روستا
	% ۳۰/۷	% ۵۲	مجرد
	% ۶۹/۳۱	% ۴۸	متأهل
	% ۷۸/۶	% ۷۶/۳	شاغل
NS	% ۲۱/۴	% ۲۳/۷	بیکار
	% ۵/۳	% ۲۵/۳	سابقه خانوادگی
0/001	% ۹۴/۷	% ۷۴/۷	مشت
			منفی
			روانپزشکی

NS: اختلاف آماری معنی‌دار نمی‌باشد.

میانگین دوز مصرفی متادون $36/8 \pm 102/1$ بود، به طوری که ۱۱ نفر (٪/۳) دوز متادون مصرفی کمتر از ۴۰ میلی گرم، ۳۷ نفر (٪/۲۴/۷) بین ۴۰-۸۰ میلی گرم و ۱۰۲ نفر (٪/۶۸) بیش از ۸۰ میلی گرم در روز داشتند. (جدول ۴)

مطرح کرد ولی ممکن است نقش محافظتی تاہل و استرس کمتر افراد ساکن روستا در آن موثر باشد.

به طور کلی باید گفت که در این بررسی توصیفی - مقطعی عالیم اضطراب و افسردگی بیش از جمعیت عمومی ایران و میانگین مقدار مصرفی متادون در آنها بیش از سایر بیماران بود. در این مطالعه معاینه پیشین بیماران نامبرده به دلیل ثبت غیردقیق و غیرعلمی آنها در سایر مراکز در گذشته در دسترس نبوده است. بنابراین، امکان بررسی هنگام شروع علائم و شدت آنها طی زمان و سیر شدت علائم تا زمان اجرای مطالعه شدنی نبود. همچنین، بیماران مراجعه‌کننده به مرکز آموزشی درمانی شفا تنها شامل بیماران مرد بود که به خودی خود امکان دستیابی به بیماران زن را غیرممکن ساخت. لذا پیشنهاد می‌شود مطالعه بیشتر در این مورد انجام شود که در برگیرنده بیماران مونث نیز باشد و در آن سایر عوامل مانند وضعیت اجتماعی - اقتصادی بیماران، میزان تحصیل، وضعیت سلامت روانی قبل از MMT و ... در نظر گرفته شده و روش‌های تحقیقی مداخله‌ای بکار رود. همچنین، با اجرای مطالعه بر افرادی که برای اولین بار تحت درمان MMT قرار می‌گیرند می‌توان به داده‌های با ارزشی در مورد سیر علائم و عوامل تشديد کننده دست یافت. علاوه بر این با توجه به شیوع زیاد اضطراب و افسردگی در جامعه می‌توان مطالعه‌ای طراحی کرد که به بررسی تاثیر این دو بیماری در گرایش به مصرف مواد پردازد.

این مقاله با استفاده از داده‌های یک پایان‌نامه در دانشگاه علوم پزشکی گیلان به نگارش درآمده است. نویسنده‌گان اعلام می‌دارند که هیچ‌گونه تضاد منافعی ندارند.

1. Sadock BJ, Sadock VA, Kaplan & Sadock's Comprehensive Textbook of Psychiatry. 9th ed. Philadelphia: Lippincott Williams & Wilkins, 2009: 1237-1431.

2. Stein MD, Herman DS, Kettavong M, Cioe PA, Friedmann PD, Tellioglu T, Anderson BJ. Antidepressant Treatment Does Not Improve Buprenorphine Retention Among Opioid-Dependent Persons. *Journal of Substance Abuse Treatment* 2010; 39:157-166.

3. Ilgen M, Jain A, Kim HM, Trafton JA. The Effect of Stress on Craving for Methadone Depends on the

بیماری‌های روانپزشکی علل بیولوژی، روانشناسی و اجتماعی مطربند، تفاوت در هر یک از عوامل نام برده می‌تواند علت شیوع متفاوت بیماری در جوامع گوناگون باشد. همچنین، در مطالعه Gelkopf افزون بر آزمون‌های خود گزارش دهی، از مصاحبه تخصصی ساختاریافته نیز استفاده کرده بودند که می‌تواند دقیق تشدیق را بالا برد.

از طرفی فراوانی یافته‌های ما کمتر از مطالعه Applebaum (۱) است که نشانه‌های اضطراب و افسردگی به ترتیب ۵۸/۷ و ۵۵/۶ گزارش شد. اگر چه حجم کم هر دو مطالعه می‌تواند این اختلاف را توجیه کند ولی باید اذعان داشت که در مطالعه Applebaum نیمی از بیماران دچار عفونت HIV بودند و این بیماری مزمن و غیرقابل درمان می‌تواند اثر سویی بر سلامت روانی این بیماران گذاشته باشد.

نتیجه مهم دیگری که در مطالعه ما مشخص شد دوز بالاتر متادون تجویز شده در افراد مبتلا به عالیم اضطرابی و افسردگی بود (به ترتیب اختلاف ۲۰/۵ و ۲۲/۸ میلی‌گرم). این یافته در بیشتر مطالعات دیگران نیز بدست آمده است. یافته دیگر مطالعه ما سن پایین واجدان عالیم اضطرابی و افسردگی بود که کم‌ویش مشابه جمعیت عمومی است. اگرچه Gelkopf و همکاران نتوانستند چنین رابطه‌ای را در تحقیق خود بدست آورند که می‌تواند ناشی از اشتباہ آماری و محلوده سنی بیماران یا شرایط اقتصادی و اجتماعی متفاوت نمونه‌های ما باشد.

نتیجه مهم دیگری که در تحقیق ما مشاهده می‌شود فراوانی کمتر عالیم روانپزشکی مورد بررسی در افراد متاهل و ساکنان روستاست. اگرچه با این پژوهش نمی‌توان رابطه علیتی را

منابع:

- Timing of Last Methadone Dose. *Behav Res Ther* 2008; 46(10):1170-1175.
- Fernandez Miranda J, Gonzalez Gracia-Portilla M, Saiz Martinez P, Gutierrez Cienfuegos E, Bobes Garcia J. Influence of Psychiatric Disorders in the Effectiveness of a Long-Term Methadone Maintenance Treatment. *Actas ESP Psiquiatr* 2001; 29(4):228-232.
- Gelkopf M, Weizman T, Melamed Y, Adelson N, Bleich A. Does Psychiatric Comorbidity Affect Drug Abuse Treatment Outcome? A Prospective Assessment of Drug abuse, Treatment Tenure and Infectious

- Diseases in an Israeli Methadone Maintenance Clinic. Isr J Psychiatry Relat Sci 2006; 43(2): 126-136.
6. Applebaum A, Bullis J, Traeger L. Rates of mood and Anxiety Disorders and Contributors to Continued Heroin use in Methadone Maintenance Patients: A Comparison by HIV Status. Neurobehavioral HIV Medicine 2010; 2 :49-57.
7. Nunes EV, Levin FR. Treatment of Depression in Patients with Alcohol or Other Drug Dependence. A Meta-Analysis. JAMA 2004; 291(15):1887-1896.
8. Schreiber S, Peles E, Adelson M. Association Between Improvement in Depression, Reduced Benzodiazepine (BDZ) Abuse, and Increased Psychotropic Medication Use in Methadone Maintenance Treatment (MMT) Patients. Drug Alcohol Depend 2008; 92(1-3):79-85.
9. Kaviani H, Seyfourian H, Sharifi V, Ebrahimkhani N. Reliability and validity of Anxiety and Depression Hospital Scales (HADS): Iranian Patients with Anxiety and Depression Disorders. Tehran University Medical Journal 2009; 67(5):379-385. [text in Persian]
10. Noorbala AA, Bagheri Yazdi SA, Yasamy MT, Mohammad K. Mental health survey of the adult Population in Iran. Br J Psychiatry 2004; 184:70-73.
11. Carpentier PJ, Krabbe P, Van Gogh MT, Knapen L, Buitelaar JK, De Jong C. Psychiatric comorbidity Reduces Quality of Life in Chronic Methadone Maintained Patients. The American Journal on Addictions 2009; 18:470-480.

Anxiety and Depression in the Patients Undergoing Methadone Maintenance Therapy

*Solimani R. (MD)¹- Najafi K. (MD)¹- Allahi M. (MA)¹- Sharghi A. (MD)¹

Corresponding Address: Department of Psychiatry, Shafa Hospital, School of Medicine, Guilan University of Medical Sciences, Rasht, Iran.

Email: Soleimani.dr@gmail.com

Received: 03 Feb/2013 Accepted: 04 May/2013

Abstract

Introduction: Anxiety and depression are common psychiatric problems among methadone maintenance treatment (MMT) patients. On the one hand, these will lead to a worse prognosis and therapeutic consequences and on the other hand, their early and on time diagnosis and treatment would enhance the recovery and improve the quality of life.

Objective: To evaluate the frequency of anxiety and depression in the patients undergoing methadone maintenance therapy.

Materials and Methods: This descriptive cross-sectional study was conducted in MMT clinic of Shafa hospital in 1391. In doing so, 150 male patients, within the age range of 18-60 years who were on methadone maintenance therapy were entered into the study. After completion a demographic questionnaire, patients filled Beck anxiety and depression inventory. Data were analyzed using SPSS version 16. Statistical difference less than 0.05 was considered significant.

Results: From the 150 patients, 74 patients (49.3%) had anxiety and 75 patients (50%) depression. There was a significant correlation between younger age, being single, higher dose of methadone and urban residents with anxiety ($P<0.05$). Also, higher dose of methadone, being single, urban residents and family history of psychiatric disorders were correlated with depression ($P<0.05$).

Conclusion: This study showed that some factors such as being single, high dose of methadone and being urban residents have a significant association with anxiety and depression among the patients undergoing methadone maintenance therapy.

Conflict of interest: non declared

Key Words: Anxiety/ Depression/ Methadon Substance Dependence-Therapy

Journal of Guilan University of Medical Sciences, No: 87, Pages: 62-69

Please cite this article as: Solimani R, Najafi K, Allahi M, Sharghi A. Anxiety and Depression in the Patients Undergoing Methadone Maintenance Therapy J of Guilan University of Med Sci 2013; 22(87):62-69 .[Text In Persian]